



Reuring en rust vlak bij Valencia

# VUURWERK, WANDELEN, WIJN EN WORST



^ Dorpsbarbecue in La Portera.

**In Valencia zag de Belgische volkszanger Eddy Wally ooit de sinaasappelen groeien in de gloeiend hete zon. Klinkt niet bepaald als het ideale wandelweer, maar op zo'n voorjaarsdag blijkt het achterland van deze Spaanse stad alles in huis te hebben voor een aangename wandeltocht.**

TEKST & FOTO'S KYRA KUITERT

^ Van de drukke stad beland je in de uitgestrekte leegte van het achterland.

**H**alf maart hebben we een weekje niets doen gepland, maar na twee dagen stromende regen begint het te kriebelen: waar is de zonnigste plek van Europa? Dat blijkt de oostkust van Spanje te zijn. Geïnspireerd door een bericht in een tijdschrift over wandelen in de omgeving van Requena, boeken we dezelfde middag nog een ticket naar Valencia.

### Wekenlang feesten

Bij aankomst in Valencia kunnen we over de hoofden lopen. Gaat ook deze stad, net als Amsterdam en Barcelona, aan zijn eigen succes ten onder? Nee, niets van dat alles, we blijken midden in Las Fallas te zijn beland, een lokaal feest ter ere van Sint-Jozef van meerdere weken. De term Fallas verwijst zowel naar het evenement als naar de enorme tot wel dertig meter hoge beelden van hout en piepschuim die elke buurtvereniging speciaal voor dit feest maakt. Omdat verschillende mensen verkleden zijn in traditionele kostuums, krijgen we de neiging de traditie te vergelijken met

ons carnaval. Maar zeg dat niet tegen een Valenciaan, want dat is een belediging. Er gaan jaarlijks namelijk vele miljoenen om in de enorme beelden en niet voor niets is Las Fallas in 2016 uitgeroepen tot UNESCO-Werelderfgoed.

Na het bewonderen van de *fallas* rijden we 's middags op de bonnefooi met een boemeltreintje de stad uit. Die term doet zijn naam eer aan; in een kleine twee uur leggen we 80 kilometer af. Bij elke stop maavgt de stadse drukte verder plaats voor weidse roodbruine akkers, rivierdalen, bossen en piepkleine dorpen.

### "Gaan jullie lopen?"

Tijdens een drankje in het café van San Antonio, waar we uit de trein zijn gestapt, buigt de goegemeente zich meewarig over onze kaart: "Jullie willen gaan lopen naar Casas Cuandra?" Om ons vervolgens de weg te wijzen over drukke doorgaande wegen. Nadat we de aangeboden lift hebben afgeslagen, zigzagen we op een hoogvlakte tussen de 600 en 900 meter over uitgestorven halfverharde weggetjes richting zuidwesten. »





^ We besluiten nog een dagje te wandelen in de buurt van Casas Cuendra.

Na circa 17 kilometer bereiken we tegen zonsopgang Pension Isla, een piepklein huisje omringd door ingestorte huizen en afgebladderde muren. We twijfelen even of we wel goed zitten, maar binnen wacht ons een allerhartelijkste ontvangst door een ouder echtpaar, dat de stad heeft ingeruild voor de rust en ruimte van het platteland en in dit verlaten gehuchtje eigenhandig enkele oude panden aan het opknappen is. In onze kamer wacht ons een tweede verrassing: een privé vierpersoonsjacuzzi met uitzicht op de omringende heuvels. De laatste verrassing is dat de eigenaresse best een maaltje voor ons wil koken, dus de noodvoorraad pinda's en mueslirepen kan nog even in de rugzak blijven. Omdat het zo aangenaam is in de bubbels en daarna bij de houtkachel besluiten we een extra nachtje te blijven en de volgende dag in de omgeving te gaan wandelen. Op de kaart zien we een fascinerende, met

stippellijnen aangegeven route, de Vias Pecuarías. Dit blijkt een deel van de *trashumancia* te zijn, een traditionele route waarlangs (semi-)nomadische herders met hun schaapskuddes grote afstanden aflegden op zoek naar groene zomerweides of een warmer winterklimaat. Soms waren er ook economische of politieke redenen om te verkassen. De kuddes liepen daarbij over tientallen meters brede paden, de zogenaamde *cañadas*. Behalve een duur, gesponsord informatiebord blijkt dit pad zelf hier helaas onvindbaar. Maar niet getreurd; de omgeving is stil en mooi en het is een waar feest voor de neus om door de dennenbossen te lopen met zijn ondergroei van geurige rozemarijn.

### Wijnvelden tot aan de horizon

Van Casas de Cuadra lopen we de volgende dag door velden vol bloeiende amandelbomen en olijfbomgaarden naar



^ Sinds de Grieken wordt hier wijn verbouwd.



^ Las Fallas in Valencia.

La Portera. De route volgt makkelijke bergweggetjes en ter overbrugging stukjes rustig asfalt. Dit is zichtbaar een krimpgebied en we passeren tientallen verlaten huizen. Gelukkig vinden we in Campo Arcis een kruidenier die nog open is, zodat we lunch en avondeten kunnen inslaan, want in onze volgende stop, La Portera, zijn ook geen winkels.

In La Portera ontdekken we echter direct naast onze slaapplek wel een sociaal-cultureel centrum, waarvan de bar van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat open is. Bovendien blijkt ook hier vanavond feest te zijn! Een groot deel van het dorpsplein wordt omgetoverd tot een reuzenbarbecue, waar iedere familie zijn portie vlees op legt. Wij krijgen een zak lamskoteletten en worstjes in de handen gedruwd om op de gigantische berg gloeiende kooltjes te leggen. Terwijl het zweet van ons voorhoofd druipt, lopen we met een gebutst pannetje met daarin ons geroosterde vlees terug naar het sociaal-cultureel centrum. Hier worden we als enige toeristen 'geadopteerd' door een lokale familie, die ons enthousiast volstopt met brood, vlees en natuurlijk de lokale wijn. Onderweg zagen we al de eindeloos uitgestrekte wijnvelden, waar druiven zich op de kalkrijke, stenige bodem te barsten groeien. Vanaf de Griekse overheersing wordt hier al wijnbouw bedreven. Tegenwoordig worden de wijngaarden geïrrigeerd en dat blijkt de productie ten goede te komen, want ongeveer een derde (!) van alle Spaanse wijn komt uit de buurt van Valencia. De belangrijkste rassen zijn de witte *merseguera*, de rode *monastrell* en van de rode *bobal* wordt een aardige rosé gemaakt. De regio is echter van oudsher vooral bekend om zijn *vino licor moscatel*. Lekker, maar eigenlijk geen echte



^ Het gezellige pension in Casas Cuendra.

wijn, omdat het zoete druivensap wordt aangevuld met 15 procent alcohol.

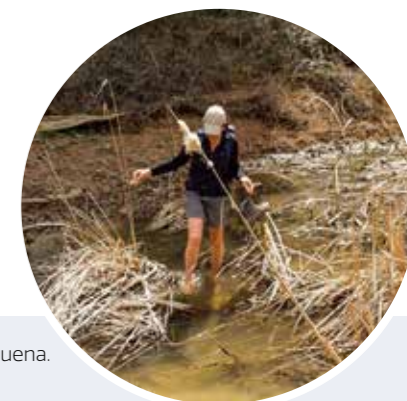
### Op handen en voeten door de kloof

De laatste wandeldag gaat van La Portera naar Requena via een bijzondere kloof in de Sierra de las Cabrillas. Het werd een avontuurlijke tocht, waarbij we regelmatig betwijfelden of we niet beter terug konden gaan. Na enkele keren blootvoets door het

koude water waden en met wat klauterwerk komen we uiteindelijk deze prachtige groene kloof door en lopen vervolgens door de velden naar het station van Requena. In Valencia zelf stond de volgende dag nog een fietstocht over de bodem van de rivier de Turia op het programma. De bodem? Ja, dat zit zo: in 1957 overstromde de Turia en besloot de gemeente de rivier om te leggen. In eerste instantie wilde men toen een

snelweg door de drooggevallen rivierbedding leggen, maar na heftige protesten vanuit de bevolking, werden begin jaren tachtig uiteindelijk de Jardines del Turia aangelegd, een park van maar liefst 9 kilometer lengte met achttien onderling afwijkende zones, waar volop gewandeld, gefietst, gepicknickt, gesport en gespeeld kan worden.

Als klap op de vuurpijl vond die avond vanaf een uur of tien tot diep in de nacht de zogenaamde *cremà* plaats, de rituele verbranding van de *fallas*, die we de eerste dag hadden bewonderd. Dit alles ging met veel knalvuurwerk gepaard. Overigens wordt elk jaar door het publiek het allermooiste beeld verkozen. Dat wordt tijdens de verbranding gespaard en gaat naar het Fallas-museum, waar sinds 1934 van ieder jaar een beeld te zien is. ■



> Waden door het water tussen La Portera en Requena.

## WANDELWIJZER

### Vervoer

Dagelijks rijden meerdere directe treinen vanaf Estació Valencia del Nord richting Utiel-Requena.

### Beste periode

De beste wandelseizoenen zijn voor- en najaar (gemiddelde maximale dagtemperatuur in maart was 19°C). In de zomer is het hier te heet voor.

### Slapen

- Casas de Cuadra: Pension Isla (tweepersoonskamer circa € 105, inclusief jacuzzi en ontbijt).
- La Portera: Casa Rústica El Majuelo (appartement circa € 50).
- Valencia: Turia Apartamentos in hartje centrum (appartement circa € 90). (Alles via [www.booking.com](http://www.booking.com))

### Inkopen

Er zijn winkeltjes en cafés in San Antonio, Campo Arcis en Requena. In La Portera is een soort bar.

### Route

Rond Requena zijn diverse wandelmogelijkheden: [www.mapmywalk.com/es/requena-valencia/](http://www.mapmywalk.com/es/requena-valencia/) Verder zijn er nauwelijks gemarkeerde wandelpaden en ook geen wandelkaarten, maar bij Pied à Terre in Amster-

dam kun je een topografische kaart-op-maat (1:50.000) van de omgeving laten maken, waar je zelf je pad op kunt uitstippelen: [www.piedaterre.nl](http://www.piedaterre.nl).

